

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 1668)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	13. september 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 21. september 2001 – dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) samt mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau den 27.-28. september 2001 - vedlægges Indenrigsministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Indenrigsministeriet Dato: 10. september 2001

Kontor: Internationalt kontor

J. nr.: 2001/7360-421

INM0114

Bidrag til samlet aktuelt notat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) samt mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau den 27. – 28. september 2001

Dagsordenspunkt 17): Rådets direktiv om ret til familiesammenføring, KOM (1999) 638 endelig og KOM (2000) 624 endelig [*](#)

- 1. Indledning [*](#)**
- 2. Indhold [*](#)**
- 3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)**
- 4. Europa-Parlamentet [*](#)**
- 5. Nærhedsprincippet [*](#)**
- 6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)**
- 7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)**

Dagsordenspunkt 18) Kommissionens forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus, KOM (2000) 578 endelig [*](#)

- 1. Indledning [*](#)**
- 2. Indhold [*](#)**
- 3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)**
- 4. Europa-Parlamentet [*](#)**
- 5. Nærhedsprincippet [*](#)**
- 6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)**
- 7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg [*](#)**

Dagsordenspunkt 19): Beretning fra Kommissionen til Rådet om rumænske statsborgeres fritagelse fra visumkrav, (KOM (2001) 361 endelig [*](#)

1. **Indledning [*](#)**
2. **Indhold [*](#)**
3. **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)**
4. **Europa-Parlamentet [*](#)**
5. **Nærhedsprincippet [*](#)**
6. **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)**
7. **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)**

Dagsordenspunkt 20:) Rådets beslutning om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde, (KOM (2000) 593 endelig [*](#)

1. **Indledning [*](#)**
2. **Indhold [*](#)**
3. **Gældende dansk ret [*](#)**
4. **Høring [*](#)**
5. **Europa-Parlamentet [*](#)**
6. **Nærhedsprincippet [*](#)**
7. **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)**
8. **Tidligere forelæggelser for Folketingets Kommunaludvalg og Folketingets Europaudvalg [*](#)**

Dagsordenspunkt 21): Opfølgning på Rådets direktiv om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 [*](#)

1. **Indledning [*](#)**
2. **Indhold [*](#)**
3. **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet [*](#)**
4. **Europa-Parlamentet [*](#)**
5. **Nærhedsprincippet [*](#)**
6. **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser [*](#)**
7. **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg [*](#)**

Dagsordenspunkt 17): Rådets direktiv om ret til familiesammenføring, KOM (1999) 638 endelig og KOM (2000) 624 endelig*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Kommissionen har den 11. januar 2000 fremsat et forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring.

Kommissionens direktivforslag om ret til familiesammenføring er fremsat med hjemmel i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 63, nr. 3, litra a. Direktivet skal i henhold til traktatens artikel 67, stk. 1, vedtages med enstemmighed efter høring i Europa-Parlamentet.

Forslaget blev forud for den officielle fremsættelse præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 2. december 1999.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Sagen forventes drøftet på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. september 2001 med henblik på opnåelse af politisk enighed om, hvilken persongruppe der efter direktivforslagets artikel 5 skal have retskrav på familiesammenføring.

Endvidere forventes det, at formandskabet til orientering vil fremlægge en redegørelse over status på spørgsmålet om differentiering af rettigheder for så vidt angår kernefamilien og andre familiemedlemmer.

-

Indhold

Formålet med direktivforslaget om familiesammenføring er at etablere en ret til familiesammenføring for de tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på en medlemsstats område, samt for de unionsborgere, der ikke udøver deres ret til fri bevægelighed. Målet er, at retten til familiesammenføring kan udøves efter fælles kriterier i alle medlemsstater.

Forslaget indeholder en fastlæggelse af, hvilke referencepersoner der kan opnå familiesammenføring, samt en angivelse af, hvilke familiemedlemmer der kan familiesammenføres.

Endvidere indeholder forslaget en opregning af de betingelser, der kan stilles for meddelelse af tilladelse til familiesammenføring. Medlemsstaterne kan således som udgangspunkt bl.a. stille krav om, at referencepersonen råder over en passende bolig, en sygeforsikring samt stabile og tilstrækkelige midler. Herudover kan medlemsstaterne som udgangspunkt kræve, at referencepersonen har haft lovligt ophold i medlemsstaten i en periode på op til to år, inden der kan meddeles familiesammenføring.

Endvidere indeholder direktivforslaget bestemmelser om procedurerne for indgivelse og behandling af en ansøgning om familiesammenføring, bestemmelser om medlemsstaternes adgang til at meddele afslag på ansøgningen eller inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse, hvis det konstateres, at tilladelsen er opnået gennem falske eller misvisende oplysninger, gennem forfalskning af dokumenter, svig, ved anvendelse af andre ulovlige midler, proformaægteskab, proformasamliv eller proformaadoption. Forslaget indeholder desuden bestemmelser om retsmidler i forbindelse med afslag på ansøgningen eller inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse.

Efter forslaget skal familiesammenførte ægtefæller, samlevende og børn, der er blevet myndige, senest efter fire års ophold, hvis den familiemæssige tilknytning stadig eksisterer, meddeles en selvstændig opholdstilladelse, således at de ikke længere er afhængige af referencepersonens opholdstilladelse.

Efter direktivforslaget skal de familiesammenførte familiemedlemmer have samme rettigheder som referencepersonen for så vidt angår retten til undervisning, lønnet beskæftigelse, selvstændig erhvervsvirksomhed, erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse og videre- og efteruddannelse.

-

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

Udvalgets medlemmer er endvidere skriftligt blevet hørt over forslaget. Høringssvarene blev i forbindelse med fremsendelsen af grundnotatet om direktivforslaget fremsendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Retsudvalg den 3. april 2000.

-

Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet fremlagde den 6. september 2000 sin udtalelse om Kommissionens direktivforslag.

Europa-Parlamentet støtter den generelle fremgangsmåde og hovedlinjerne i Kommissionens forslag, især indførelsen af en ret til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der allerede har ophold i medlemsstaterne. Europa-Parlamentet vedtog 17 ændringsforslag.

Kommissionen udarbejdede på baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse et revideret forslag om ret til familiesammenføring, hvori Kommissionen har accepteret de fleste af Europa-Parlamentets ændringsforslag helt eller delvist, i visse tilfælde med forbehold af ændringer i ordlyden.

Det væsentligste ændringsforslag, Europa-Parlamentet har vedtaget, og som Kommissionen har taget højde for i sit reviderede forslag, sigter på en begrænsning af anvendelsesområdet, idet Europa-Parlamentet finder, at personer, der nyder subsidiær beskyttelse, bør udelukkes fra anvendelsesområdet. Europa-Parlamentet opfordrede samtidig til, at der hurtigt vedtages et forslag om modtagelse af disse personer og deres ophold.

• **Nærhedsprincippet**

Forslaget findes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed indebærer, at der skal vedtages fælles regler vedrørende indvandringspolitikken.

Det specifikke formål med Kommissionens forslag er at indføre en ret til familiesammenføring, som kan udøves efter fælles kriterier i alle medlemsstaterne, idet reglerne for indrejse og ophold for tredjelandstatsborgeres familiemedlemmer på nuværende tidspunkt varierer fra den ene medlemsstat til den anden.

Fastsættelsen af fælles kriterier vil kunne begrænse risikoen for, at tredjelandstatsborgere udelukkende vælger bestemmelsesland afhængigt af, hvor de gunstigste betingelser findes, og de fælles kriterier må således kunne begrænse bevægeligheden af personer mellem medlemsstaterne.

Det fremgår af direktivforslaget, at forslaget fastsætter en række rammeprincipper, mens det overlades til medlemsstaterne at vælge den form og de midler, der er mest hensigtsmæssige, når principperne skal gennemføres inden for de nationale retlige rammer og i den nationale kontekst.

• **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Hvis forslaget vedtages, vil direktivet som følge af Danmarks forbehold for samarbejdet om asyl og indvandring i søjle 1 ikke være bindende for Danmark.

Såfremt Danmark ved en parallel mellemstatslig aftale skulle beslutte at tilslutte sig direktivforslaget, vil gennemførelsen af parallelaftalen i dansk ret nødvendiggøre ændringer i udlændingeloven m.v.

En eventuel parallel mellemstatslig aftale og gennemførelsen heraf i dansk ret vil endvidere medføre visse statsfinansielle konsekvenser, som det dog på nuværende tidspunkt ikke er muligt at skønne endeligt over.

• **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om sagen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 2. december 1999, den 29. maj 2000 og den 28. – 29. maj 2001.

Herudover er Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg den 3. april 2000 tilsendt et grundnotat om direktivforslaget.

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg har endvidere den 24. april 2001 modtaget besvarelse af spørgsmål nr. 143 stillet af Folketingets Europaudvalg den 16. marts 2001.

Dagsordenspunkt 18) Kommissionens forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus, KOM (2000) 578 endelig*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Indledning

Kommissionen fremsatte den 26. oktober 2000 forslag til rådsdirektiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygningestatus, (KOM (2000) 578 endelig).

Kommissionens direktivforslag er fremsat med hjemmel i afsnit IV i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra d. Direktivet skal i henhold til Traktatens artikel 67, nr. 1, vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. september 2000.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Det forventes, at det belgiske formandskab på rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. september 2001 ønsker en politisk drøftelse af udvalgte problemstillinger, herunder primært direktivets bestemmelser vedrørende klageadgang, antallet af klageinstanser, om opsættende virkning, og om klagebehandlingen skal ske i et administrativt eller domstolslignende organ eller ved en domstol.

Indhold

Direktivforslaget fastlægger blandt andet minimumskrav til beslutningsprocessen, herunder at afgørelser skal træffes individuelt, objektivt og upartisk, og at negative afgørelser skal begrundes. Endvidere indeholder direktivforslaget fælles standarder for anvendelse af begreberne "uantagelige ansøgninger", "åbenbart grundløse ansøgninger", "sikkert oprindelsesland" og "sikkert tredjeland". Det er fakultativt, om medlemsstaterne ønsker at anvende disse begreber, men såfremt de vælger at anvende dem, skal anvendelsen følge de fælles rammer.

I direktivforslaget kapitel IV fastlægges procedurerne for vurdering af sagens konkrete omstændigheder, som vedrører alle trin i asylprocedurerne.

Direktivforslagets bestemmelser i kapitel V vedrørende påklage og opsættende virkning beskrives i det følgende, idet disse bestemmelser forventes at blive genstand for særskilt drøftelse på Rådets møde.

Ifølge forslagets artikel 32 har en asylansøger ret til at påklage enhver afgørelse om ansøgningens antagelse til behandling eller sagens konkrete omstændigheder, herunder afgørelser om asyl, der træffes efter normalproceduren. Denne første klageinstans kan være en domstol eller et administrativt eller domstols-lignende organ. Påklagen kan omfatte såvel retlige spørgsmål som sagens konkrete omstændigheder.

Det fremgår af direktivforslagets artikel 33, at påklage som udgangspunkt har opsættende virkning. Medlemsstaterne kan dog fravige denne hovedregel i sager, hvor et land, der ikke er en medlemsstat, betragtes som et sikkert tredjeland, i sager, der afvises som åbenbart grundløse, og i sager, hvor den nationale sikkerhed eller offentlige orden er truet. Dersom påklagen ikke tillægges opsættende virkning, har ansøgeren ret til at anmode om at forblive på medlemsstatens område under klageproceduren. I forbindelse med sådanne anmodninger må ansøgeren ikke udsendes, før der er truffet afgørelse om anmodningen, med mindre der er tale om afvisning til et sikkert tredjeland, der ikke er et EU-land.

Ifølge artikel 38 skal medlemsstaterne sikre, at en asylansøger i alle tilfælde har ret til en yderligere klage til en appelret, der er en domstol. Såfremt den første klageinstans er et administrativt eller domstolslignende organ, skal der være adgang til fuldstændig påklage til appelretten, således at såvel sagens konkrete omstændigheder som retlige spørgsmål kan behandles. Er den første klageinstans en domstol, kan klagen til appelretten begrænses til retlige spørgsmål, jf. artikel 38, stk. 2. I tilfælde, hvor ansøgningen ikke kan antages til behandling eller er åbenbart grundløs, kan appelretten beføjelse til at afgøre, om der skal være adgang til en - eventuelt forenklet eller fremskyndet - domstolsprøvelse, jf. artikel 38, stk. 3.

For så vidt angår opsættende virkning i forbindelse med appelrettens behandling af sager skal medlemsstaterne, jf. artikel 39, stk. 1, ved lov fastsætte regler om opsættende virkning, indtil appelrettens afgørelse foreligger. Afvises den opsættende virkning, skal asylansøgeren have adgang til at anmode om tilladelse til at forblive på medlemsstatens område under klageproceduren. Først når appelretten har truffet afgørelse om denne anmodning, vil udsendelse i givet fald kunne finde sted, jf. artikel 39, stk. 2.

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl og Indvandrings Samarbejdet, der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Rigspolitichefen, Arbejdsministeriet, By- og Boligministeriet, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Socialministeriet og Indenrigsministeriet (formand).

Europa-Parlamentet

Direktivforslaget er blevet forelagt Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet sin udtalelse.

Nærhedsprincippet

Kommissionen har i direktivforslaget som begrundelse for at indføre fællesskabsretlig regulering på området anført, at situationen med hensyn til proceduregarantier for asylansøgere, kravene til beslutningstagning og standarderne for anvendelse af begreber og praksis, for eksempel fremskyndede procedurer, varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Fastsættelsen af minimumsstandarder på fællesskabsplan vil være medvirkende til at begrænse asylansøgere sekundære bevægelser som følge af forskellige procedurer i medlemsstaterne.

Efter dansk opfattelse vil fælles minimumsstandarder for asylprocedurer kunne bidrage til en vis mindskening af de såkaldte sekundære asylstrømme mellem EU-landene. Henset til EU-landenes nuværende forskelligheder i asylsystemerne ville en sådan tilnærmelse næppe kunne opnås på andre måder.

Direktivforslaget findes derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til direktiv om asylprocedurer har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen.

Såfremt tilsvarende regler ønskes gennemført i dansk ret, vil det kræve ændringer i udlændingeloven, ligesom en gennemførelse i dansk ret vil medføre visse statsfinansielle konsekvenser, som det dog på nuværende tidspunkt ikke er muligt at skønne endeligt over.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om asylprocedurer forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. – 29. september 2000.

Dagsordenspunkt 19): Beretning fra Kommissionen til Rådet om rumænske statsborgeres fritagelse fra visumkrav, (KOM (2001) 361 endelig

Nyt notat.

1.

Indledning

På rådsmødet den 15. – 16. marts 2001 vedtog Rådet en forordning om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. (Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001). Visumforordningen blev vedtaget med hjemmel i afsnit IV, artikel 62, nr. 2, 1), nr. i) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten).

Det fremgår af forordningens artikel 8, stk. 2, at Rumænien er optaget på listen over de lande, hvis statsborgere er fritaget for kravet om visum, men at denne fritagelse ikke træder i kraft, før Rådet har truffet beslutning herom på grundlag af en beretning om Rumænien udfærdiget af Kommissionen.

Ifølge samme forordning skal Kommissionen aflægge sin første beretning til Rådet inden den 30. juni 2001, hvoraf det skal fremgå, hvilke forpligtelser Rumænien påtager sig i forbindelse med bekæmpelse af illegal indvandring og ophold, herunder tilbagetagelse af rumænske statsborgere med ulovligt ophold i EU-medlemsstaterne. Herudover skal beretningen indeholde Kommissionens anbefaling for så vidt angår tidspunktet for ophævelse af visumpligten.

Kommissionens beretning blev oversendt til Rådet den 2. juli 2001.

Danmark deltager i Rådets afgørelse om, hvornår rumænske statsborgere skal fritages for visumkrav.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 27. – 28. september 2001 forventes det, at Rådet træffer afgørelse om, hvorvidt Kommissionens indstilling om ophævelse af visumpligten for rumænske statsborgere med virkning fra den 1. januar 2002 kan følges.

Det forventes, at sagen skal drøftes på mødet i Det Blandede Udvalg med Norge og Island på ministerniveau.

-

Indhold

Formålet med beretningen fra Kommissionen er at redegøre for de resultater, Rumænien hidtil har nået, og for de forpligtelser, landet har påtaget sig vedrørende især ulovlig indvandring og tilbagetagelse af rumænske statsborgere med ulovligt ophold i EU-medlemsstaterne.

Af beretningen fremgår det blandt andet, at Rumænien arbejder på at styrke grænsekontrollen ved at erstatte det værnepligtige personale med fuldt uddannet grænsepoliti samt ved at igangsætte et program med henblik på bekæmpelse af korruption.

Det fremgår endvidere vedrørende Rumæniens visumkrav over for andre landes statsborgere, at Rumænien i vidt omfang stiller krav om visum over for de samme lande som EU-landene. I modsætning til EU-medlemslandene stiller Rumænien dog ikke krav om visum over for Rusland, Ukraine, Moldova, Bosnien-Herzegovina, FRY, FYROM og Tyrkiet. Rumænien har oplyst, at indførelse af visumpligt over for disse landes statsborgere vil blive taget op til overvejelse under hensyn til udviklingen i forholdet mellem EU og de nævnte lande.

For så vidt angår udstedelsen af visum sker dette siden januar 2001 som hovedregel fra de rumænske diplomatiske missioner og kun i undtagelsestilfælde på den rumænske grænse. Alle visumansøgninger sendes fra ambassader og konsulater til Det Nationale Visumcenter, der for nylig er oprettet i Direktoratet for Konsulære Forbindelser under Udenrigsministeriet, der træffer den endelige afgørelse om udstedelse af visum. Ansøgninger fra statsborgere i lande, hvorfra der erfaringsvis kommer mange indvandrere, sendes desuden til Direktoratet for Udlændinge og Indvandring under Rumæniens Indenrigsministerium. Et visum on-line system er blevet udformet og forventes taget i brug i slutningen af år 2001.

Herudover fremgår det, at Rumænien i sidste halvdel af år 2001 planlægger en udskiftning af det nuværende rejsepas med et pas, der i højere grad opfylder kravene til sikkerhedsforanstaltninger mod forfalskning.

For så vidt angår asyl og indvandring fremgår det, at en ny udlændingelov vedrørende betingelserne for indrejse og ophold samt udvisning trådte i kraft den 3. maj 2001. Den nye lov indeholder generelle stramminger, der tilpasser loven til EU-acquiset, herunder vedrørende betingelserne for opnåelse af arbejdstilladelse i Rumænien.

Samtidig har Rumænien i en ændring af flygtningeloven fra 1996 i august 2000 indført nye begreber i sin asyllovgivning ligeledes med henblik på en tilpasning til EU-acquiset, herunder "åbenbart grundløse asylansøgninger", og "non-refoulement-princippet", ligesom standarden for støtte til asylansøgere er generelt forbedret. Herudover kan asylafslag givet af førsteinstansen, Det Nationale Direktorat for Flygtninge, ankes til de almindelige domstole.

Rumænien har ifølge beretningen modtaget 1.667 asylansøgninger i 1999, 1.366 asylansøgninger i 2000 og 706 asylansøgninger i perioden januar – maj i 2001.

For så vidt angår Roma-befolkningen har den rumænske regering i maj 2001 vedtaget en strategi til forbedring af romaernes sundheds-, uddannelses- og arbejdsmarkedsforhold. Strategien er udarbejdet under EU-Kommissionens vejledning.

Endelig fremgår det af beretningen, at Rumænien har indgået tilbagetagelsesaftaler med 13 EU-medlemsstater, og at forhandlinger med de to resterende EU-medlemsstater (Storbritannien og Portugal) er påbegyndt. Tilbagetagelsesaftalerne med EU-landene omhandler både parternes statsborgere samt tredjelandstatsborgere. Rumænien har yderligere indgået tilbagetagelsesaftaler med flere tredjelande.

Kommissionen konkluderer i beretningen, at Rumænien ubestridt har gjort fremskridt vedrørende grænsekontrollen og visumpolitikken og i øvrigt har påtaget sig store forpligtelser inden for disse områder, der vil have en begrænsende virkning på ulovlig indvandring fra tredjelande. Kommissionen konkluderer endvidere, at de klare forpligtelser, som den rumænske regering har påtaget sig med henblik på at lette tilbagetagelsen af egne statsborgere, modsvarer risikoen for en vis stigning i antallet af illegale indvandrere til medlemsstaterne.

Kommissionen fremhæver desuden, at der kan være fordele i relation til den generelle demokratiseringsproces i Rumænien ved at undtage landet fra visumpligten. En fritagelse vil have en positiv virkning på den rumænske befolknings støtte til EU-tiltrædelsesprocessen, og den vil understøtte en positiv demokratisk og økonomisk udvikling i Rumænien som følge af en forenklet international udveksling og rejsemuligheder for st uderende, forskere og forretningsmænd.

Kommissionen konkluderer, at ovennævnte fordele opvejer ulemperne i form af en mulig forøgelse af antallet af illegale rumænske statsborgere i medlemsstaterne. På denne baggrund anbefaler Kommissionen derfor en ophævelse af visumpligten for rumænske statsborgere med virkning fra den 1. januar 2002.

- **Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet**

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolicefene, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

- **Europa-Parlamentet**

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

- **Nærhedsprincippet**

En beslutning om ophævelse af visumpligten over for rumænske statsborgere kan efter visumforordningen kun træffes af medlemsstaterne i fællesskab.

- **Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser**

Beretningen har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

- **Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg**

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om sagen.

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om visumforordningen forud for rådsmøderne (retlige og indre anliggender) den 28. september 2000 og 15. – 16. marts 2001.

Forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 30. november – 1. december 2000 blev sagen forelagt Folketingets Retsudvalg til orientering og Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg.

Dagsordenspunkt 20:) Rådets beslutning om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde, (KOM (2000) 593 endelig)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Kommissionen har den 27. september 2000 fremsat et forslag til Rådets beslutning om fastlæggelse af en fællesskabsordning for koordinering af civilbeskyttelsesindsatsen i katastrofetilfælde.

Forslaget er foranlediget af en række naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, der i den seneste tid har forårsaget alvorlige skader i en række medlemsstater og nabolande. Erfaringerne fra disse alvorlige katastrofer har udløst nogle opfordringer til øjeblikkelig forbedring af civilbeskyttelsesindsatsen på fællesskabsplan. Europa-Parlamentet har ligeledes vedtaget en række beslutninger, hvor det opfordrer Kommissionen til at iværksætte sådanne tiltag.

Forslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 308 og Euratom-traktatens artikel 203. Forslaget skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget supplerer det igangværende fællesskabshandlingsprogram inden for civilbeskyttelse (2000-2004).

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggende og civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001 blev der opnået politisk enighed om forslaget.

Forslaget forventes vedtaget som a)-punkt på et snarligt rådsmøde.

• Indhold

Formålet med forslaget er at forbedre koordineringen af indgrebene i tilfælde af naturkatastrofer, menneskeskabte katastrofer og miljøulykker, herunder større havforureningsulykker.

Kommissionens forslag indebærer en ordning, der primært skal bestå i at bestemme de ressourcer, der er til rådighed for en koordineret indsats i nødsituationer, at udarbejde et uddannelsesprogram, at opstille vurderings- og koordineringshold og at oprette et varslingsystem. Varslingssystemet vil medføre, at et medlemsland i tilfælde af en alvorlig ulykke med et grænseoverskridende eller muligt grænseoverskridende indhold skal kontakte de øvrige medlemsstater, der måtte blive berørt, ligesom Kommissionen skal kontaktes, for at denne kan informere de andre medlemsstater og mobilisere de ansvarlige tjenestegrene. Denne underretning skal dog ikke foretages, hvis man allerede har foretaget underretning i henhold til eksisterende bilaterale eller internationale aftaler m.v.

Forslaget indebærer endvidere, at medlemslandene på forhånd skal udpege et indsatshold, der står til rådighed med kort varsel, og at der skal udarbejdes et uddannelsesprogram for indsatsholdene og vurderings- og koordineringsholdene. Samtidig skal der være mulighed for øjeblikkeligt at mobilisere mindre vurderings- og koordineringshold.

I tilfælde af en nødsituation i Fællesskabet vil en medlemsstat efter nærmere angivne retningslinier kunne anmode om assistance gennem Kommissionen eller direkte hos andre medlemsstater. En tilsvarende procedure vil kunne anvendes ved indsatser uden for Fællesskabet, herunder som led i den civile krisestyring.

Den enkelte medlemsstat afgør i hver enkelt tilfælde suverænt, hvorvidt medlemsstaten kan tilbyde assistance.

• Gældende dansk ret

Området er reguleret af beredskabsloven.

Loven giver indenrigsministeren hjemmel til at bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

• Høring

Forslaget har været i høring hos: Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Udenrigsministeriet, Beredskabsstyrelsen, Københavns Brandvæsen, Beredskab Storkøbenhavn, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Kommunernes Landsforening, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Hovedorganisationen af Beredskabsofficerer i Danmark og Beredskabs-Forbundet, der alle har udtalt sig positivt om forslaget.

• Europa-Parlamentet

Forslaget har været i høring hos Europa Parlamentet, der er den 14. juni 2001 fremkom med en udtalelse. Europa-Parlamentet er fremkommet med en række hovedsageligt redaktionelle ændringsforslag.

• Nærhedsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, fordi forslaget har til formål at styrke og effektivisere Den Europæiske Unions og medlemsstaternes samlede kapacitet med hensyn til civilbeskyttelse, og fordi et sådan formål bedst sikres ved samarbejde på fællesskabsplan.

• Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at indebære lovgivningsmæssige konsekvenser. For øjeblikket kan de eventuelle statsfinansielle konsekvenser ikke oplyses.

• Tidligere forelæggelser for Folketingets Kommunaludvalg og Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forud for *rådsmøderne* (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 17. oktober 2000 og den 28. - 29. maj 2001 forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Kommunaludvalg til orientering.

Dagsordenspunkt 21): Opfølgning på Rådets direktiv om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1.

Indledning

Det franske formandskab fremsatte den 4. september 2000 et forslag til direktiv om harmonisering af de økonomiske sanktioner, der pålægges transportvirksomheder, som befordrer tredjelandstatsborgere uden de nødvendige papirer ind på medlemsstaternes område.

Direktivet er fremsat med hjemmel i afsnit IV, artikel 61, litra a, og artikel 63, stk. 3, litra b, i EF-traktaten og skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. - 29. maj 2001 blev der opnået politisk enighed om direktivet, der efterfølgende blev vedtaget som a)-punkt på rådsmødet (transport) den 28. juni 2001 uden ændringer af direktivets bestemmelser.

Det fremgår af *direktivets* præambel, at der er tale om et direktiv til udbygning af Schengen-reglerne.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder efter vedtagelsen afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige deltagende medlemsstater.

Det er hensigten, at Danmark i forbindelse med Rådets møde orienterer om status i sagen.

• Indhold

Schengen-konventionens artikel 26 indeholder regler om transportøransvar.

Formålet med *direktivet* er at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om transportøransvar ved at pålægge sanktioner til transportører, som unddrager sig deres pligt til at kontrollere, at tredjelandstatsborgere er i besiddelse af fornødne pas og visa, herunder opfylder betingelserne for indrejse i destinationsstaten, hvis medlemsstaternes område alene transiteres.

Direktivet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, som i erhvervmæssigt øjemed befordrer personer ad luft-, sø- eller landvejen med undtagelse af lokal grænsetrafik.

Medlemsstaterne skal i deres nationale lovgivning fastsætte sanktioner overfor transportører, der befordrer tredjelandstatsborgere ind på medlemsstaternes område i strid med indrejsereglerne.

Af *direktivet* fremgår det, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre, at de iværksatte sanktioner over for transportvirksomheder i medfør af Schengen-konventionens artikel 26, stk. 2 og 3, har en afskrækkende virkning, er effektive og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4, stk. 1, i relation til fastsættelsen af sanktionen over for transportøren vælge mellem følgende tre alternativer:

- Maksimumsbeløbet for sanktionen udgør ikke under 5.000 EUR pr. person, der befordres.
- Minimumsbeløbet for sanktionen udgør ikke under 3.000 EUR pr. person, der befordres.
- Maksimumsbeløbet for sanktionen udgør en samlet sum på ikke under 500.000 EUR, uanset antallet af befordrede personer.

Efter artikel 4, stk. 2, berører stk. 1 ikke medlemsstaternes forpligtelser i de tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger søger international beskyttelse.

Efter artikel 5 kan medlemsstaterne indføre andre former for sanktioner, såsom tilbageholdelse eller beslaglæggelse af køretøjet eller midlertidig suspension eller inddragelse af driftstilladelsen.

Det fremgår videre efter artikel 7, at transportører skal have adgang til effektive retsmidler mod afgørelser truffet af medlemsstaterne om pålæggelse af sanktioner for at have befordret en tredjelandstatsborger ind på medlemsstaternes område i strid med indrejsereglerne.

Endelig fremgår det af præambelens tredje betragtning, at gennemførelsen af direktivet ikke anfægter medlemsstaternes forpligtelser efter Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.

1.

Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS), der er sammensat af repræsentanter fra Advokatrådet, Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp, Amnesty International, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet, Erhvervsministeriet, By- og Boligministeriet, Arbejdsministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Indenrigsministeriet (formand).

Europa-Parlamentet

Udkastet til direktiv blev forelagt for Europa-Parlamentet, der den 13. marts 2001 *afgav* udtalelse vedrørende udkastet.

Nærhedsprincippet

Der er tale om en tilnærmelse af medlemsstaternes nationale regler vedrørende transportøransvar som omhandlet i Schengen-konventionens artikel 26. Forslaget findes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Danmark deltog ikke i Rådets vedtagelse af direktivet, jf. Protokollen om Danmarks Stilling, hvorefter direktivet ikke er bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Direktivet har derfor ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet direktivet ikke har virkning her i landet.

Såfremt tilsvarende regler ønskes gennemført i dansk ret, skønnes det hverken at ville kræve lovændringer eller indebære statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Rets- og Europaudvalg

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om sagen forud for *rådsmoderne* (retlige og indre anliggender) den 30. november - 1. december 2000 og den 28. - 29. maj 2001.